

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hierakosophion

Demetrius <Pepagomenus>

Lvtetiae, 1612

De Re Accipitraria Liber II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12846

DE RE ACCIPITRARIA

LIBER. II.

TE quoque & accipitrum etates, moresque docebo,

Natura priscis arcana incognita seclis:
Tum quo quisque cibo pasci, qua debeat arte

Curari, & nullo exuvias posuisse periclo:

Qua lege aucupio adsuescat, dominique vocantis
Porrectum repetat pugnium, aut plumatile textum
Vibratum agnoscat, nutusque obseruet herileis.

Nec non paulatim excurrrens, quis cultus habendis

Sit canibus (quando accipitres comitantur & illi,

Excitamque lacu prædam campisque sagaces

Exagitant, sociantque animos & fœdera iungunt,

Falconesque ipsi agnoscunt, & parcere discunt)

Expediam, ingentisque suo referam ordine puggnas:

Si modo per montes quæ me, lucosque sonantes,

Transque Padi ripas, & lapidis arua Timavi,

Et Rhenum, atque Albim, flumenque binominis Istri,

Palmiferum trans Euphratem, Nilumque secuta est,

Musa sinat, tantis nec Cynthius abnuat orsis.

Tu quoque silvarum, quæso, ne Delia custos

Latona genus incepto ne absiste labori.

Nulli audita prius, non vlli dicta Camæna
 Adgredior: tu diua faue, vatemque per alta
 Nubila vadentem celi rege lumine claro.

Tuque adeo FRANCISCE ades, atque hanc aspi-
 ce partem:

Et paulum a grauibus libeat requiescere curis.
 Sat tibi pro patria, pro libertate laboris
 Exhausti satis atque super; nam que hospita tellus,
 Que mundi plagatam semota, quis angulus expers
 Nominis & fama, benefactorumque tuorum?
 Quaque Atlas vastos pelagi metitur hiatus;
 Quaque coloratis oriens Sol exit ab Indis,
 Eoasque domos Arabum, Maurumque relabens
 Aspicit Oceanum, bellis exercita virtus
 Nota tua est, totumque volat vulgata per orbem.
 Ergo age, & ignotos fluctus sulcante carina
 Da facilem cursum, atque adspira lenibus auris.

Principio haud eadem est cunctis, nec conuenit ætas.

Optimus e nido tener, implumisque petitus
 E cunis; rabie cui feruida corda, & amaro
 Felle tument, animi indomiti cui semper, & annis
 Augetur gliſcens sensim accedentibus ira.
 Impatiens ille imperij iuga mitia collo
 Deijciet, vix & precibus reuocabitur vllis,
 A teneris nisi consuescat, feritatis & olim
 Immemor ingenita, discat parere iubenti,
 Naturamque aliam humana superinduat arte.
 At quibus haud effrenis & implacabilis est mens,
 Ramales potius capiantur; vbi ire per altum

E ü

Depulsi a matre incipient, nidumque relinquunt;
 Cum nec dum se audent plenis adtolleere velis,
 Sed timidi ramis errant, aut arbore fidunt.
 Sic elati animis paullatim & robore crescent
 Liberiore aura freti caeloque patenti.
 Et magna quod vix cura adsiduoque labore
 Adsequerere, dabit natura potentior arte,
 Vt prima euadant incommoda multa tenelle
 Aetatis, modicoque ferocia tempore alatur.
 Ast hornus reliquos inter laudatior exit:
 Qui nondum anniculus, primas qui corpore nondum
 Exuerit plumas: sed qui incunabula liquit
 Iam dudum, & ramis timidus non amplius errat.
 Ille animis cunctos integro & robore vincet,
 Si modo culturae patientis praebeat aureis,
 Nec libertatem nolit dediscere amicam.
 Verum ubi iam plumas anno vertente priores
 Exuerit, tum forma magis, tum robur, & ardens
 Vis animi crescit magis, atque augetur in horas.
 Optarim potius sed claustra domestica vt inter
 Priuataeque a deis horno iam maior, & olim
 Optimus aucupio, & magnos aptandus in vsus
 Exunias ponat. siquidem formosior ille,
 Roboreque atque animis praestantior, aethere prima
 Qui vacuo liber spolia exiit: at male iussa
 Accipiet domini, at vocem indignatus herilem
 Sape dabit ventis clamosi vota magistri
 Portanda, & surda reuocantem negliget aure.
 Ergo age, & vt genera accipitru variantia & ortus,

Sic quoque te, quondam ne decipiaris emendo,
Cuiusque aetatis certissima signa docebo.

Si positus nouus exuuiis cum pulcrior ales
Attollit pugno se se, pennisque coruscat,
Reliquia spoliiorum, exuti & nuper amictus
Terga per, extremam & caudam monumenta supersint,
Ille semel teneras posuit, non amplius, alas.

Contemplator item, tuberculus hereat ima
Si nare illibatus, ut adsolet: aspice crura,
Si scabris & adhuc horrescant aspera rugis,
Bis tantum iuuenilem ales mutauit amictum.

Attritu sed enim crebro si forte reuulsa
Iam verrucula erit penitus, si leuia crura
Exesis rugis tactu experiare fideli,
Ille, ter exutis spoliis, quartum integer annum
Ingreditur: rursus si nare caruncula summa
Succrescat, veterique olim adnascatur adesa,
Rursus & horrescant rigidis crura aspera squammis,
Ille quater plumas rediuiuus & amplius egit.

Denique Falconum in genere haec certissima signa
Aetatis prouecta, inclinantisque senectae:
Albescens guttur, nullis crura aspera rugis,
Naris & attritus longo tuberculus usu.

At Fringuillari quo pectore, & Asturis, olim
Rarefcunt macula magis & tenuantur ab aeuo,
Hoc magis ad senium vergit confectus vterque.

Iamque domi longa numerosa examina ludunt
Prædonum serie, resonant iam cuncta fragore,
Tinnituque aris, ferit aurea sidera clangor.

E iij

Interea victus ratio tibi summa tenenda:
 Nec non pro vario mutandus tempore pastus,
 Cum valet, aut panda collum ceruice remittit
 Accipiter, cum membra laborem, aut otia poscunt.

Non tamen accipitri quaeque adponenda cibando
 Delectu nullo: sunt quas prohibere decebit,
 Rursus quas adhibere interdum ad pabula carnes
 Expediat. tu carne agni, haduleique petulci
 Accipitrem satura, nigroque fluentia tabo
 Porrice membra auido, & fumantia corda calore.
 Optima campestris leporis caro, proderit vsu
 Obscuris gaudens habitare cuniculus antris.
 Villosam tu tantum auido ne porrige praedam,
 Neue etiam cerebellum, admordeat ore caueto,
 Ossaue confringat rostro; nam certa sequetur
 Pernicies; lumbricus edax per viscera serpet
 Continuo, caput aut tentabit lenta grauedo.
 At contra murem villosum adponere quondam
 Proderet accipitri: caput alleuat illius esus,
 Et stomachum firmat, bilis quoque temperat aestus.
 Nec dubites etiam languentem carne canina
 Pascere: natiuum hac fouet, accenditque calorem.
 Vulpina est esu, multo turgescet obesus,
 Qui modo erat gracilis, succo, multaque sagina.
 Optima & inter auis, quamuis non obuia vbiq;
 Ardea stellaris; cuique oblita terga colore
 Cyaneo pallent, minio vel tincta rubescunt.
 In numerum hunc etiam veniunt & Colchicus ales,
 Et fringuilla vorax, cristaque insignis alauda,

Cuique vis vefci folita dat nomina ficus.
 Nec non infirmo calidam appofuiffe columbam
 Vtile erit, merulamque, & obefo abdomine turdum;
 Perdicemque, coturnicemque, hornumque palumbem.
 At fpiſi carnes ſucci prohibere memento,
 Vt bouis, atque hebetis porci, felisque, lupique.
 Quin & ouilla etiam diuturno noxiuſu
 Paſtus erit, nec non vitulina, atque anferis albi.
 Soluitur hinc cerebrum pituita, & frigidus, inſtar
 Stillicidi, in ſtomachum atque oculos præceps fluit imber;
 Pruriturumque cient, macieque elumbia terga
 Extenuant toto ſurgentes corpore vermes.
 Tu quoque carniuori caueas ne ſe expleat eſu
 Alitis accipiter. præſto eſt nam noxa, repente
 Inſinuat ſe ſe ſucci viſcoſa maligni
 Congeries, ſtomachumque lues excenterat atra.
 At gallina boni ſucci eſt, vſuque frequenti
 Obiicienda auido; ſed que non incubet ouis,
 Aut pullos foueat: ſummum namque inde periculum
 Imminet. in genere hoc & præſtantiffimus vſus
 Pullorum: longo accipiter ſeu forte labore
 Deſſus fuerit, deſſo hinc ſuffice vireis,
 Atque nouum robur paſtu adijce; ſiue dolore,
 Aut morbo iaceat demiſſis languidus alis,
 Haud alio melius purgabis noxia paſtu.
 Rurſus & in genere hoc excellit femina, crebris
 Vſurpanda cibus. ſed carni parce ſenili,
 Diuerſosque vna miſſus apponere cena
 Sit tibi relligio; ſtomacho nihil officit aque.

Hinc crudi humores, hinc viscera tensa laborant,
 Occulto sensim serpente sub ilia flatu.

Attamen & vario varius pro tempore pastus
 Adponendus erit. repetita nausea namque
 Sæpe dapis subit: ast inritat ventris orexim
 Esca alia inque dies alia, & fastidia pellit.
 Cura sit imprimis ne flamine edulia ab Austri
 Putescant, olidumue saporem rancida ducant.
 Tum mundam puro carnem superingere disco
 Si potis est, & adhuc fumantem à cade recenti.
 Limpida nec desit, iugique è fonte petita
 Lympha recens, feriatque oculos sitientis ahenâ
 Pelue micans: etiam penetrantis lumina Solis
 Angusta excipiat rima, pinguisque lucernæ
 Sub noctem tremula laquearia luce coruscent.
 Haud alia magis exultat re Martius ales,
 Pascendumque inter sæpe aut intingit in vndas
 Ore cibum, tergetque frequens, aut ventilat alas,
 Summaque pennarum vitreo fastigia rore
 Abluit, & pronò latus se corpore mittit
 Multa fremens, caudaque ferox micat, ac tremit artus.

Hoc animaduertes etiam mirabile in illis,
 Quod, dum vna æquales inter se pabula sumunt,
 Virtute inferior maiori cedat, & ante
 Detrectet libare cibum, quam sumpserit alter
 Viribus & forma atque animis præstantior ales.
 Hinc etiam augurium capiunt plerumque periti,
 Explorantque animos: tacito nam conscia sensu
 Mens cuiusque sibi virtutis: tanta futura

Indolis

*Indolis ingenita est reuerentia, tantus & olim
Sensus adultura teneris virtutis in annis.*

*Nec minus interea studiose incumbere debes,
Vt quemcumque habitum natura in seuerit olim
Accipitri, hunc summa cura tuearis & arte.
Cannabe in hunc vsum ex vili, linoque turundas
Coniungunt prædonis in os, & stuppea frusta,
Caryophylla quibus miscentur, at ille voraci
Gutture hians sorbet; nec deest tanta exitus arti.
Viscosus subito cerebrum fluit vndique riuus,
Pulmonesque etiam vndantes manante cerebro
Exonerant se se in stuppam: bibula illa nocentis
Haurit continuo humores, tumefactaque tandem
Egeritur stomacho varios infecta colores.
Quod si contingat, neque enim non accidet olim,
Obstructo vt sumptas non egerat ore turundas;
Tu pilulas ex succo aloes, casiamque recentem,
Trita chelidonij vel frustula porrige trunci.*

*Est aliud genus & prædonibus vtile cura,
Edurum vt calamum figant rostro, atque refigans
Vsq;ue magis, totoque obnixi corpore tendant.
Hoc nisi capitis grauitas morosa leuatur,
Et pituitosum egeritur de pectore gluten.
Nusquam intermisso id studio, cui talia cura,
Impiger inque dies iteret: nihil adiuuat æque.
Ac si quando ager dulcem fastidiet escam,
Aut caput in pectus demittet cernuus ales,
Ex aloë confectum adhibe purgamen amara
Pulegij tritum agglomerans ad pabula succum;*

F

Idque intestino gallina a morte recentis
 Insere, vel pulpis ad cenam inuolue paratis;
 Ne tetrum indocilis gustum praesentiat ales,
 Auxilium & posthac horrescat, opemque recuset.
 Tunc quoque & effreni, ne sauiat, adde capistrum:
 Ac simul in calidam pilulas demiserit aluum,
 Extemplo cura effetum supererige pugno
 Terga manu blande attrectans. iuuat hoc quoque summe
 Praesidium: labrusca acinos contunde, fragrantemque
 Adde super casiam, fragilique a stirpe reuulsa
 Radicis truncum, quae nomen ducit ab ipso.
 Accipitre, & tenui resolutam puluere misce:
 Alpinae his laricis resinam adiunge recentem,
 Bisque in mense adhibe: morborum haud certius vlllo
 Prima rudimenta, & serpens in viscera virus
 Praeuertes apte sumpto medicamine, & ante,
 Infecto quam dira lues se corpore prodat,
 Occultam extingues nascendi in limine caussam.

Quod reliquum est, tectis volucres stabulentur apricis,
 In quae Sol radios veniens immittat apertos,
 Suppositusque vapor penetret sub tempore bruma.
 Tunc quoque vel molli lana, pannoque petaurum,
 Cui superincumbunt volucres, munire memento;
 Ne ligni vel duritia saxiue rigore
 Intumeant crura, & segni torpore fatiscant.

Nec postrema tui pars haec numeranda laboris,
 Vno quoque pares vt frigida balnea mense
 Accipitri, & viuae linguas aspergine lymphae:
 Non illum male suada fames, aut acrius vrget

Venandi desiderium, pradaque cupido.
 Quippe vbi pura auido miscentur pocula, & haustu
 Expletur, studio videas gestire lauandi
 Nequicquam circum, atque alas vibrare sonantes,
 Proluere & pleno rostrum pectusque lauacro.
 Ergo prius cupidum claras quam in luminis auras
 Emittas, tu fontis aqua, tu flumine viuo
 Mergere caput, leueisque alas, caudamque micantem:
 Idque iterum atque iterum, coëat dum luna, retracta.
 Igneus auxilio hoc viuescit spiritus intus,
 Sopitique vigent sensus, studiumque lauandi
 Vanescit, quo saepe ardens, vbi nubila cæli
 Arduus ingreditur, frustra reuocante magistro
 Erro vagus fertur, fontesque remotaque longe
 Flumina peruolitat, vetitisque immergitur vndis.
 Iamque aderit tempus, quo plumas exuat ales.
 Heic adhibe sollers animum; prohibere licebit
 Hoc quoque, si libeat: sed nec mora parua pusilli
 Temporis in damno est, & habet victoria laudem,
 Si tantum superes cura studioque periculum.
 Necte spes faller: rediuiua namque iuuenta
 Prado ales caput attollet, tergumque superbum,
 Odrysium spirans oculisque & pectore Martem.
 Vt cum Sidonius surgens in cornua Taurus
 Annum aperit, reseratque solum, luditque per herbam
 Molle pecus, simaque occursant fronte capelle:
 Lubricus exuitur senio, pulcramque iuuentam
 Induit, & longo sinuosa volumine terga
 Gramina per ripasque trahit, spirisque volutus

*Arduus ad Solem serpens micat ore trilingui.
 Hanc festinato nunc exequar ordine partem:
 Magnanimi quando exactam quoque pertinet illa
 Ad curam accipitris: quamquam olim tardius a quo
 Tiro iugum subeat, disciplinæque seueras
 Serius addiscat leges, si forte moreris,
 Dum deplumetur natuiam grandior ales.
 Ergo age, rumpe moras, ubi Phæbo portitor Helles
 Soluet humum propiore calens, circumspice sollers,
 Num valeat, num quæue mali contagio laboret
 Accipiter, numquid macie tenuatus acuta
 Tabescat, lentoque piger mærore fatiscat.
 Tum succo, quod obest, primum expurgare salubri
 Cura sit, & solido corpus distendere pingui.
 Ante etiam lumbis, passimque animalia tetra
 Padore atque atra illuue prognata reuelle.
 Ni facias, scabiem accipitri feret improba pestis,
 Exhaustisque agros depascet viribus artus.
 Hus actus, humili abde loco, longeque reposto,
 Qua non audiri voces, non murmura possint,
 Accipitrem; angusto spectare foramine Solem
 Vnde queat, paruaque auras captare fenestra:
 Clatræali aut include domo, aut supererige pugno
 Adreçtans blande loris vinclisque solutum.
 Heic festa fronde, & fluuiali gnauus arena
 Sterne solum, ne prædo ardens, dum corpora vibrat,
 Puluere commoto pectus deturpet honestum,
 Et teneris squalorem immundum contrahat alis.
 Tunc quoque, ne crebro nisi diuerberet auras,*

Adfiduus prohibe: turbata nempe quiete
Natura prohibetur opus. summum inde periculum
Imminet, opprobriumque magistro ac dedecus ingens,
Ni tanta ad finem perduxerit orsa secundum.
Hac alas propter refecet, cui talia cura,
Et pennas proprio signatas nomine carpat
Quamque suo, Latius quas verbis dicere non est,
Succisasque notet titulis, & nomina cuique
Adscribat: quo, si pennas vice Martius illa
Occulto vitio, aut casu non proferat ales,
Ordine quamque suo possit committere trunco,
Commissasque nouo doceat coalescere nexu.
Nec non ad viuum præcidere forcipe adunca
Hamatos vngueis, exquisitisque cibare
Effetum corpus dapibus labor vnicus esto.
Luce semel sed pasce: semel, dum septima in orbem
Itque reditque dies, salientia pocula misce.
Nec prius hinc volucrem moueas, extraue sub auras
Educas, licet & rediuiuis increpet alis;
Quam Methymnæum qui vexit Ariona Delphin
Occidat, & media coëat cum Virgine Phæbus.
Cum Lyra præcipitat, celo cum Thespius alto
Exoritur vector, Palamedæque volucres
Infestis repetunt Pygmæa mapalia turmis.
Tumque obnube caput, visa ne luce superbus,
Impatiensque mora nimio lasciuiat æstu:
Tu cohibe ardorem, atque irarum comprime motus
Luxuriam minuens, ne pigra per otia demum
Collectus soluatur adeps, sebumue lique scat.

Hinc ego qua porro cura, quibus artibus ales,
 Quo studio tandem nostri formetur ad usum
 Aucupij, atque manum ferat, ad spectumque patroni;
 Ut densas cali properet conscendere nubes,
 Porrecto aut humileis nisu glomerare volatus,
 Carmine praescribam: nec enim modus omnibus idem.
 Exiguae artis eget prado pugilaris, & olim
 Ad vocem sat erit domini si commodet aureis,
 Et pugno facili prada se sistat omissa.
 Sic Astur teneris, sic Fringuillaris ab annis
 Conclamandus erit, sed eodem ad praelia Martis
 Haud pinnarij amant cultu rituque doceri:
 Seu campis praedabundi emittantur apertis,
 Seu forte insectentur auceis per flumina, perque
 Stagna, & silvarum obsessas horrore paludes.
 Primum opus, exceptum laqueis, tenuisque sagena
 Deceptum furto, tepidis mersare sub undis,
 Et pipere infuso totum perducere corpus.
 Sic visco absterfo, membrisque calore leuatis,
 Accipiter madidus posita feritate quiescet.
 Nec non ille tibi vigil, atque insomnis habendus:
 Nec prius alma quies artus ac languida membra
 Irriget, aut dulci componat lumina somno:
 Hesperium novies quam puluerulentus in aequor
 Sol immittat equos, totiens quin roscida linquat
 Tithoni croceum surgens aurora cubile.
 Haud alio magis auxilio Phaebeius ales
 Mansuescet; tu saepe caput nudare memento
 Interea, & vigili rursus saepe adde capistrum.

Adsidua sic ille manu, attractuque frequenti
Haud leue accipiet palpantis iussa magistri.
Tange iterum caput atque iterum: contra ille procaci
Si morsu rostrum obuertat, rictuque minetur,
Subtrahæ dextram auido, atque tenaces effuge morsus,
Inque locum blandæ succedat virgula dextra.
Adde etiam proprias voces, & mollia verba.
Quod si blanditiis innata ferocia nullis
Vincatur, cum rictu ales diducta minaci
Vertet rostra ferox, aloës contra obiice frustum,
Aut allj tætri spicas, aut triste sinapi.
Sic admorsurum ingratus reuocabit amaror,
Et tandem memor a vitio absterrebitur illo.
Tunc quoque, luce ferox nimia ne se efferet, atque
Pectore turbatus diuerberet aëra anhelos,
Ferreæ acu cilia exili præstringere filo,
Et premere adducta, & sensim coniungere verum est.
Res olim trita, ast extremi plena pericli,
Nec temere aucupibus nunc vsurpanda peritis.
Cruuribus hinc facili subnecte ligamina nexis
Caprino ex corio, aut ceruina ex pelle, iugatis
Indicibus binis, domini qui insignia cari
Calato argento referant, nomenque laremque;
Transfugâ vti si olim Cauris portantibus ales
In loca diuersa ex oculis ereptus agatur,
Agnosci indicio possit, dominoque remitti.
Vix credas, paruo quam tempore longa locorum
Interualla volans superet; quam multa peragret
Aequora spumosas calo attollentia nubes.

Mira canam, sed certa fides, ac digna profecto,
Cuius apud seros constans sit fama nepotes.

Villeria ad castrum, aucupio cum forte vacaret
Vrbis pertæsus Franciscus, amor Musarum,
Accidit, & non esse potest quin accidat olim,
Vnus ut e multis, quo non præstantior alter
Et gyros glomerare, & circumflectere nisus,
Sublimeis vel aueis punctim detrudere ab alto,
Altius euectus deerrauerit, æthere sudo
Dum pauidas sequiturque grues, ventosque ferenteis.
Omnia tentantur frustra: fugit ille per auras
Perfidus emansor, rapidisque per æra pennis
Tormento properat, volucrique citatior Euro:
Et Tartesiaco dum Sollauit a quore crineis,
Rursus & Eo a mortaleis lampade tingit,
Oceanum supra fertur, Tamesimque Britannum,
Londini & fessus tandem super adstitit arce.
Proditus inde sono, pretiosi muneris instar
Errico offertur. conspecto ille alite latus
Agnouitque notas, & Sint hæc pignora nostra,
Dixit, amicitia: magnum hoc mihi fœderis omen:
Martius ecce ales belli pacisque sequester
Aduolat, & dextro fœdus tantum omine firmat.
Transfuga sic Falco captus, subitoque remissus
Letitia excipitur magna; rex munere gaudens
Fusca serenato discussit nubila vultu:
Continuoque locum exquirat, quo captus, & horam,
Atque diem, tempusque fugæ coniungit, & alta
Singula mente putat momenta, & digerit horas.

Tunc

Tunc vero stupefacti animi, rex haret & ipse,
Et pariter cunctis subit admiratio mentem.

Imprimis, nimio ne pondere victa laborent
Crura, vide: butyro intus rigida illine lora,
Et corium subige, ac circum lentescat adherens,
Attritoque femur substringat fibula nexu.

Interea facili superanda ferocia cultu,
Et pectus palpare manu, tergumque iuuabit
Sapius, & blanda vocis gravitate sonora
Effrenis mulcere animos, mentemque rebellem,
Vocibus ille etiam humanis adsuescere discat,
Præbeat & faciles domini clamoribus aureis.
Tuque adeo immanis spatiofo pectoris antro
Finge sonos; qualeis vicinum reddere litus
Assolet, intento cum nauta celeumate portum
Prensandum monet, & propiori adpellere terra.
Stentorea aut qualeis olim sub imagine Iuno
(Si Colophoniaco fas quicquam credere Homero)
Edidit, & populos vocali terruit ore,
Cum pavidos iterum ad pugnam reuocauit Achiuos.
Hoc quoque & artis opus nostræ, prolixa & acuta
Vox vt sit, tandemque graui producta tenore
Desinat, & longos iteret per inane boatus.
Ac prius ingluuiem calido quam sanguine diri
Prædonis saties, tironem sæpe canora
Voce voca, pugnumque auido prætende iugalem.
Ille fame, quam ferre nequit, stimulante sequetur
Vsq̄ue recedentem & sensim vestigia retro
Flectentem, ad nutus tandem adsuefactus herileis.

G

Sic pugno circumlatus, sic saepe capistro
 Detracto, ad vigilem statuatur nocte lucernam.
 Hoc autem imprimis caueat, cui talia cura,
 Ne pavor improuisus agat, vel Panicus horror
 Instabileis subeat mentes: vix post modo cura
 Mansuescent securi vlla, non vocibus vllis
 Fidere, non domini audebunt se credere pugno.

Proxima nunc cura est, lorum vt plumatile tiro
 Vibratum agnoscat; tenuis ita namque per auras
 Si quando errabit, scapo hinc atque inde rotato,
 Ad vocem properabit heri, praedamque relinquet,
 Artificis praeda specie deceptus inani.
 Ergo age, & angustis inclusum sepibus horti,
 Funiculo innexum claras in luminis auras
 Nudato capite emitte, & versatile torquens
 Inlicium, ad praedam tironem clara tuentem
 Magna voce voca: impatiens subito ille morarum
 Insiliet, pedibusque premet simulacra recuruis.
 Tu quoque tunc, nec sit mora, pulpamenta voraci
 Exquisita para; blanda quoque murmura vocis
 Adde: memor tanti benefacti, elatus in altum
 Tendet iter quotiens; plumatilis indice lori
 Conspetto, in pugnum praiceps descendet herilem.
 Huic benefacta animo, pariterque iniuria nunquam
 Pectore decedit memori. sin forte periculum
 Detrectet primo, & nolit parere iubenti,
 Non ideo desponde animum, vel omitte laborem
 Inceptum: nam quo studij maioris egebit,
 Viribus atque animis tanto praestantior olim

Euadet, primosque feret prædator honores.
 Cuncta adeo docilis conando industria vincit.
 Iamque tuos vrge successus: nec mora, saxo
 Constitue accipitrem in plano, flammantibus vnde
 Omnia luminibus ferri per compita possit,
 Atque suos ortus agnoscere. rupibus altis,
 Et prærupta inter caloque minantia saxa,
 Prædones, genus id, volucres cunabula figunt.
 Hinc libertatis memores vitæque prioris
 Vertice detecto simul educuntur in auras,
 Sibila terrifico vibrant immania rictu,
 Et pando obuertunt horrentia pectora tergo.
 Tu contra inlicibus verbis obnixus & arte
 Ter circum & totiens petram lustrare memento,
 Nunc frontem, nunc terga petens, scapumque rotatum
 A tergo propere confertas proijce turbas
 Inter, inexhaustis clamoribus ilia rumpens.
 Sic sensim adsuescant magis ac magis ora tueri,
 Et voces audire adstantum, & ferre tumultus.
 Quod si tum ad prædæ simulacrum interritus ales
 Aduolet e saxo, atque ereptum lumine toruo
 Vestiget, rursusque repertum inuadat, & ardens
 Protinus effuso in prædam se corpore mittat,
 Hinc iam te optatos iubeo sperare triumphos.
 Ergo vbi conspicuum diffuso lumine calum,
 Et, Zephyri si flabra sinant, pacata quiescent
 Omnia, Falconem tu campo educe patenti,
 Et pugno circum fer eques, qui sune remoto
 Iam tuto emitti queat, emissusque redire,

Illectus vana pellacis imagine prada:
 Atque humileis pradas, primum pete, mox reuocatum
 In pugnum accipitrem, ac scapo super incumbentem
 Dulci pasce cibo: neque tunc sollertia desit,
 Semper vt assuescat scapo magis, atque rapinam
 Pennarum inlicio, specie lactatus inani,
 Post habeat, quotiensque elatus tendet in altum,
 Indice conspecto redeat, pradamque relinquat.

Sed tirocinium primum fortuna sequatur,
 Conceptasque olim haud dispar spes exitus æquet,
 Ne flagrans animi vigor ille obtusus hebescat,
 Aut primo virtus succumbat fracta labore:
 Acceptam is siquidem feret agra mente repulsam,
 Consciis & probri aut vacuas secedet in auras,
 Aeternum aut merens ignauos exiget annos.
 Hoc ne contingat, si quando præda ruentis
 Eludet morsum accipitris, fallatque sequentem;
 Præ manibus semper tibi præda parabilis esto,
 Errantemque alta conclama voce, reuersum
 Scapo siste super: visa subito ille superbus
 Spiranti per dico, ratus prædam, irruet ardens,
 Collectasque iras, rabidamque explebit orexim.
 Hinc aliam atque aliam prædam pete: sic tibi sensim
 Maior commoditas, atque experientia maior:
 Ipse etiam melior Falco accedentibus annis
 Adsuescet magis, & maiora audebit in horas.
 Si vero emissus quondam aut secedat in alta
 Emanator nemora, aut præter votum arbore fidat,
 Ille tibi saepe est scapo per inane rotato,

Clamosisque sonis reuocandus, & illice præda.
 His quoque si nec dum moueatur, & improbus artem
 Negligat & dominum; sedet, æternumque sedebit
 Ignauus: damnum ille tibi laturus & ingens
 Dedecus, in vacuas sine perfidus exulet auras.

Nec vero aucupij sit cura nouissima, alendis
 Vt canibus studeas, cultuque atque arte regendis.
 At non vna horum species, quibus hispida setis
 Terga, quibus promissa altos coma verberat armos,
 Barbaque villosum in pectus propexa recumbit:
 His, si quando vagas per stagna sonantia anates
 Perque lacus pulsabis agens, fulicaeque palustreis,
 Vtere; non amnes rapidi, non flumina tardant,
 Vndiuagique lacus; ardor quippe igneus illis.
 Caruleis prolem generosam arcesse Britannis,
 Atque Caledonia, namque hinc gens optima, silua.
 His genus adde aliud, quibus & sunt hispida terga,
 Villosa auricula, crisporum at torta pilorum,
 Et breuior series: at non propexaque barba,
 Caligant ciliorum aut densa lumina nube.
 Quales Atuaticis vulgo nascuntur in oris,
 Vicinasque vrbeis circum, qua Scaldis inundat,
 Belgij honos, celo Scaldis gratissimus amnis.
 E genere hoc, ineunt & aquas altasque paludes
 Maiores densis armati corpora vilis.
 Naribus ast alij præstant, rostroque minores,
 Campestreisque agitant prædas, dumosque peragant.
 Vltimus illorum est ordo, tenuis quibus errat
 Et rarus per terga pilus: sed candida tota

*Mole superficies, & crebris oblita signis,
 Vermiculisque nitet; non tot sub nocte serena
 Astra micant rutila late radiantia luce.
 Plurima Aquitanis ad nos gens finibus exit
 Venatrix: rigida his aures, & lumina quosuis
 Ad motus intenta, sagax & naris acumen,
 Vis & odora ingens: sed quam pilulisque larignis,
 Et melle infuso, Pharique aspergine aceti
 Proderit exacuisse, & agrestis vi calamintha.*

*Imprimis catulos claustris & carcere frena:
 Nec non, agnoscant socios in praelia vt olim
 Accipitres, vna aucupio iam rite peracto
 Pascantur catuli: sic aduetudine longa,
 Communisque vsu mense, & clangore sonoro,
 Alitibus discent aliquando parcere amicis.*

*Quid memorem interea varios per inane volantum
 Concursum, magno quidue ictas pondere ruptis
 Visceribus crepuisse grues, miluumque ferocem
 Verbere pennarum deiectum, & remige cauda,
 Camporum medio spectanda duella teatro?
 His ego narrandis, siquidem audax singula quaeque
 Persequar, & casus omneis expendere coner,
 Deficiam, excedatque modum iustumque volumen,
 Arte noua quod surgit, opus. non si mihi linguae
 Sint centum, centum ora sonent, vox ferrea, pulmo
 Aere rigens triplici, tam multa euoluere possim,
 Aut maiestatem subiecti aequare canendo.
 Ac veluti qui praecelsa speculatur ab arce,
 Aut Nili ad fauces, umbra expertemue Syenen,*

*Aut Cnidia adspēctat clara sub nocte fenestra
 Ardenteis celo flammās, Titaniaque astra:
 Ille quidem varios ortus notat, interitusque
 Stellarum, & validas humana in corpora vireis:
 Non tamen ille potis numero comprehendere certo,
 Aut ratione putare, ac mente refigere cuncta,
 Dedaleo natura poli qua fornice fixit.
 Haud aliter mihi nunc vsu venit. aspice, pugno
 Nam simul emissus Falco ruit, impete magno
 Radit humum primo, ac sua per vestigia serpens
 Ambages magnas petit & diuortia longa:
 In gyros donec glomerato saepe volatu
 Euehitur tandem nisu sublimis in altum.
 Sic vbi precipiti commotus murmure turbo
 Exoritur, camposque rotans, segetesque supinas
 Verrit; maioresque sinus primo integrat, hinc se
 Contracta in spatia, atque angustos colligit orbes,
 Puluerea nube inuoluens terramque polumque.
 Fit late sonitus, circum nemus omne remugit,
 Sibilaque alternat rapidis singultibus aër;
 Diffugiunt omnes campis, iuga soluit arator:
 Ipse suas sub colle, aut ima valle recondit
 Pastor oueis: vulsa interea ab radicibus imis
 Fraxineæque trabes, & robora Dodonea
 Per siluam immani se se effudere ruina.
 Haud aliter subito Falco euolat, vndique apertis
 Dissiliunt campis volucres, nemorumque latebras
 Attonita subeunt, & ramis obsita densis
 Lustra petunt: latitant pica, silet improba cornix,*

Et late celo pavor & tellure vagatur.
 Atque ibi seu miluus, seu se tulit ardea contra,
 Bellatore vno peragitam magna nequit res.
 Ipse adeo ante omneis ludi scenæque choragus
 Extra signa audax validum procurrit in hostem,
 Et punctim cedit, morisque laceffit in ani
 Pumilus accipiter, donec caput a there condat
 Ardea: tum gemini paullum tellure morati
 Falcones sublime petunt, prædamque sub altis
 Nubibus inuadunt, rostroque atque vngue fatigant.
 Cernuus hic supra pronò se corpore præceps
 Mittit, subiectumque adlabens deijcit hostem;
 Ille premit latera, & conanti feruidus instat
 Nunc frontem, nunc terga petens; contracta sed illa
 Arrectos vngueis contra dstringit, & alto
 Sustinet aëre se, atque occulta fraude sub alas
 Erecti mucronem oris clam cauta recondit.
 Anxius interea clangenti voce magister,
 A rostro vt caueant, iterumque iterumque monere,
 In latus obliqui aduersum: at leporarius ima
 Valle canis calum defixa luce tuetur,
 Impar dum pugna incassum luctata diuque
 Ardea consternata ruat: tum dente cruento
 Corripit attonitam, rostrumque in sanguine mergit.
 Iam si fert animus sublimem euertere prædam
 Asturis auxilio, seu se ferus anser apertis
 Venanti præbebit agris, limouæ paludis
 Obruta anas vluas inter iuncosque latebit,
 Tu sede in insidiis tacitus, furtiuæque contra

Bella

Bella para; pedibusque orbeis, crepitantiaque ara
 Rapta manu preme, tum conspecto errone propinquis
 Abde caput latebris: demto tamen vnde capistro
 Accipitri possis ieiuno ostendere pradam:
 Mox Corybantæo Berecynthia cymbala ritu
 In numerum pulsata moue, ac simul excitus anser
 Alta petet, vel linquet anas pauefacta paludem,
 Prædonem super emitte, emissumque sonora
 Voce rege: ille avidus prædam per inane sequetur,
 Transuersoque minax cursu prohibebit euntem.
 Ac veluti rigido balista impacta petauro
 Densatis circum clypeis testudine facta
 Ambulat, obstructosque aditus, moleisque refringit
 Obiectas, murosque & celsas ariete turris
 Deijcit: at vacuæ propugnatoribus arces
 Linquntur, vari apparent in mœnibus hostes:
 Victor ouans urbem ingreditur per vasta ruina,
 Depopulatque domos, flammæque ac vulnera miscet.
 Haud aliter librato incedens pondere prædo
 Consequitur fugientem, & terræ adfligit adhaerens,
 Immanemque sitim restinguit sanguinis haustu.
 Heic momenta etiam caute obseruabis, & ante,
 Quam fugiens celo caput inferat arduus anser,
 Accipitrem emittes, humili perrepere nisu
 Qui suctus, summa vestigia ponet arena.
 Ne forte occursu fiat manifestus aperto,
 Altaque displois tendentem ad sidera pennis
 Terreat incassum prædam, impastusque recedat.
 Rursus & hoc caute obserua, cum stagna lacusue

H

Excita anas, crepitante sono exanimata, relinquet;
 Præmature Astur ne pugno emissus herili
 Pracipitet cursum, pennisque sonantibus vndas
 Prædam interceptam super obruat. inde periculum
 Imminet & damnum domino. nam territa vbi vndis
 Mersit anas caput, & cæno se condidit alto,
 Sape Astur ruit vna ardens, alasque palustri
 Tingit aqua: ast illa marcent humore soluta,
 Nec sufferre valent, rursusque efferre sub auras
 Immersum corpus, nimioque madore grauatum.
 Ille natat frustra, terque heic conatus anhelos
 Tollere se nisu, ter rursus absorptus inhasit;
 Luctatusque diu, tandem fatalibus vndis
 Obruitur, rerumque vices expertus, & ipse
 Fit timidus præda alitibus, prædaque sagina.

Nunc vnde accipitri hæc adeo contraria, tamque
 Pugnantis sortita modos vis insita fluxit;
 Ales vt altitium in gentem implacabilis hostis
 Bella gerat, nutus tamen idem obseruet herileis,
 Et cultu humano domitus mansuescat & arte,
 Dicite, Pierides, primaque ab origine causas
 Indagate rei, seriemque reuoluite facti.

Perfidiam Troum, & spretos vlturus honores
 Neptunus structis pactos pro mænibus vrbus,
 Per Phrygios late spargebat brachia campos.
 Nec mora, sternuntur segetes, labor irritus anni,
 Spesque iacent hominum; Simois iam deserit alueum,
 Et Xantho aggeribus ruptis sua flumina miscet.
 Vix summis nemorosi Ida iuga fluctibus exstant,

Admittuntque greges; mediis natat Ilion vndis.
 Tum cuiusque rei obsessos vrgebat egestas,
 Summaque frumenti penuria. non tamen illi
 V recorderis posuere animos, oracula diuum
 Scitati, aut Lycias sortes, Phœbumue rogarunt;
 Sed quasi non diuum iussu, non calitus esset
 Illa immissa lues; vicina per opida mittunt,
 Qui Cererem cœmant rebus solamen in arctis,
 Auxiliumque petant, ceteque immania contra,
 In cælum vastos cete eructantia nimbos
 (Is miseris cumulus diuinæ accesserat ira)
 Expediant classem, & socios hortentur ad arma.
 Illa tempestate Hierax rex nomine dictus
 Pollebat late imperio, iustissimus vnus
 Qui fuit, atque omneis inter tota Aside terra
 Diuini cultus & seruantissimus equi.
 Hic Mariandynos magna ditione tenebat,
 Cauconasque feros: huic tum piscosa Sinope,
 Huic & Pontica Amastris, & ardua fronte Carambis
 Parebant, buxoque virens pallente Cytorus.
 Huc oratores præcincti tempora oliua
 Mittuntur, manibus vittas laurumque ferentes,
 Qui certum tanto feriant cum principe fœdus,
 Et victum, armatamque petant in prælia classem.
 Acceptis ille hospitio, Quod poscitis (inquit)
 Hoc dabitur. pietas iubet id mea, quippe ego nullum
 Curarum, tantarum & opum, lateque patentis
 Imperij fructum duco, pretiumque laborum,
 Quam bene de cunctis in vita posse mereri,

H ij

Alloquioque inopes dignari, opibusque iuuare.
 Nulla mora est; vestris quamprimum edicite lati
 Ciuibus; arma, viros, duce me, classemque paratam
 Exspectent. vix desierat, iam classis in alto est,
 Armatique foros complent: iam remige crebro
 Inuersa Euxini spumant vada salsa profundi.
 Iamque in conspectu Tenedos, iam Troia pubes
 Prospectans longe exultat; cum seuus ab alto,
 Aegaei quo rege tremit circumflua ponti
 Regia, Neptunus furiali incanduit aestu:
 Et quis (ait) nostras posthac procumbat ad aras
 Sacra ferens, cumuletue pius altaria donis,
 Si consulta Deum vindicta reuincitur arte
 Humana, & scelus est mortali vindice tutum?
 Alcides potuit monstro eripuisse biformi
 Hesionen: fuit hoc illi per numina pronum,
 Et sua virtutem patriam fortuna secuta est.
 Ast opibus non iste adeo qui fudit auitis,
 Non feret hoc impune Hierax; resperferit aras
 Sanguine taurorum, & sacros adoleuerit igneis,
 Haecenus in superos pius: at nunc impius esse
 Desinat, insanaque luat periuria gentis.
 Haud plura iratus. picea caligine caelum
 Conditur, & Zephyris aduersi flantibus Euri
 Insurgunt, gelidamque Notus concurrat in Arcton,
 Et vastos tollunt connixi ad sidera fluctus.
 Sic vbi conuersis inimica in cornua castris
 Infestisque animis concurritur, agmine facto
 Inter se armati multa vi vulnera miscent,

Crebrescuntque ictus. ingens fragor aethera complet,
 Et denso caeci glomerantur puluere campi.
 In diuersa trahunt haud secius aequora venti,
 Ex oculisque procul Troum spem classis amica
 Eripiunt; resonant vnda, & caua litora plangunt.
 Dumque insperato turbatum murmure pontum
 Attonitus ductor puppi despectat ab alta,
 Et frustra meliora deos sedet omina poscens;
 Ecce repentina circumstant vndique caelo
 Immissa volucres, & diris aethera rumpunt
 Cantibus. heic Hierax primum temerarius arma
 Cingitur, & stricto crocitantum auertere nubem
 Molitur ferro & flammis; illa acrius instant,
 Conantemque vrgent magis & magis vsque fatigant.
 Iamque illisa vadis classis, pratoriaeque ipsa
 Aegaeum fractis tabulis rimosa bibebat:
 Indoluit casu summi regnator Olympi,
 Fraternalisque odiis finem dedit, atque seueras
 Parcarum leges, & ineluctabile faedus
 Fatorum elusit: neue immortalis auaro
 Mersa mari mens corporea cum mole periret,
 Fluctibus ereptum pernicibus extulit alis,
 Et pedibus teneris vngueis confixit acutos:
 Vltoremque animum & memorem pietatis auitae
 Addidit. hinc & adhuc odio genus omne volucrum
 Sauus habet, veteresque adeo nunc improbus iras
 Seruat: at illa fides, desideriumque iuuandi
 Humanum genus, & pietas generosa remansit:
 Hinc hominum ad voces exultat, & arte magistra
 Accipiter paret monitis ac iussa capepsit.

An magis Ismaria notissima fabula Thrace
 Ex vero trahit, & nomen famamque meretur?
 Sic referunt vates, nec fingunt omnia vates.
 Namque alium memorant, cui religionis auita
 Haud dispar studium, iusti par cultus & aequi,
 Cuique Hierax nomen, populos rexisse potentes,
 Herbofo gelidus qua margine clauditur Hebrus.
 Huic concreta pigro Maotis marmore, & ipse
 Europa limes Tanais pro limite late
 Sparsi erat imperij, rapidumque Propontidos equor:
 Belligeras sibi tot gentes adiunxerat armis.
 Ast ubi consiliis praeceps deserbuit atas,
 Continuo a bellis Hierax se ad mollia transfert,
 Mordacesque fugat toto de pectore curas.
 Nam quis erit modus arumnis, qui sue exitus? inquit.
 O mihi si exactae properata retexere vita
 Fila, per aeternas leges ac fata liceret;
 Quam non sollicitus venturi temporis auum
 Degerem, & ignava securus pace laterem,
 Haud quemquam metuens, non formidandus & ulli.
 Sat fama, at atique datum, patriaque, meisque:
 Quid moror ulterius noua gaudia? iam mihi tandem
 Viuere decreui, totumque reponere, quicquid
 Insomnis per tot vixi sub pellibus annos.
 Nunc iuuat umbrosos indagare cingere saltus,
 Visco fallere auceis, vel misso figere telo,
 Lunatoque vrsos adoriri in montibus arcu.
 Tu dea, sanguineis cui victima plurima Tauris
 Concidit, & patrio sacris de more litatis,
 Exsequimur vota, ac iussos adolemus honores,

Iam mihi numen eris; tuque ô Titanibus arce
 Aethera pulsas, superato & Gange superbus,
 Adsis Bacche pater; iam concipit icta furorem
 Mens Nysæ tuum: trepidum cor palpitat, Enoe,
 Bacche pater. thyrsumque rotat, ferulasque sonanteis,
 Ogygiumque cauis ululat conuallibus, Enoe:
 Perque vagos Hæmi anfractus, Rhodopenque niualem,
 Impositumque olim siluosa Pelion Ossa,
 Nunc iaculo ceruos, volucreis nunc terret acuto.

Forte via fessus longa Cytheræius ales
 Exesa rupis salebroso in pumice sedit.
 Olli tardipedis pertasa Erycina mariti,
 Ad carum properans dederat mandata Gradiuum:
 Securos paret amplexus, atque oscula blanda;
 Esse procul fraudes. humili per inane volatu
 Lapsa columba volat celo, mandataque perfert.
 Ipsa Venus niueis inuecta per aëra cygnis
 Subsequitur: circum volitant Risusque, Iocusque,
 Et Lepor, aeternoque in tonsus crine luventas:
 Aura fauet Zephyrusque leueis moderatur habenas:
 Rarefcunt late nubes, animam ipse repressit
 Thrax Boreas, Zephyro gausus & hospite cessit.
 Aduentum sensere Dea, syluaque, feraque:
 Mars ipse insolitas concepit pectore flammæ.
 At non infelix Hierax, cui sanguine pigro
 Cor stupet, & patrio duratum frigore pectus,
 Prasensit; visamque procul de rupe columbam
 Protinus intorto mediam transfuerberat ictu.
 Illa iacet: rex exultat, factoque superbit,
 Et certos ictus, ac nescia fallere tela

Ignarus fati laudat sortisque futura.

Et longum Mars (inquit) haue: secura paramus
Arma; periclorum satis est, creperique duelli.

At Dea, cui iam pridem omnis mora longa videtur,
Aduolat interea, indignaque ut morte supinam
Vidit humi famulam, atque oculos auersa retorfit:
Heu scelus! heu crudele nefas, quid amabilis ales
Commeruit? iam ne ista petor per vulnera? dixit:
Vindictamque ferox animo meditatur; & olim
Scilicet expectem, fodias dum perfide, nudum
Ense latus (dictis his regem affatur amaris)
Ambrosiumque bibant venabula tincta cruorem?
Non Diomedea satis est me cuspide vulnus
Accepisse manu, magnoque iniuria calo
Et nobis non vna satis? non angue Typhæi,
Enceladique minis satis est semel aethere in alto
Magnanimum tremuisse Iouem? tu pace cruenta
Bella moues, iterumque vocas ad prælia diuos.
O male tot bellis, male tot defuncte periclis:
Tene periclorum tædet, vitæque prioris?
Compositaque ideo vicinos pace quiescis
Inter, ut Ortygiam mutata sorte puellam
Per nemora & silvas Mauorte sequare relicto?
Nimirum illa tibi portus, requiesque laborum:
Illa tibi fesse statio tutissima vite
Securam spondet post bella exhausta senectam.
At faxo inuenias plus alta in pace pericli:
Quam si saeva pares pharetratos arma Gelonos,
Immaneisque Geras contra, pictosque Agathyrfos.
Plura loqui vetuit dolor; exsanguemque columbam

Misit

Misit in ora viri : rigido concrefcere roftro
 Os illi, & teneris velari brachia plumis
 Ceperunt, vncoque pedes horrefcere cornu:
 Conatusque fuga pœna subducere corpus
 Plus folito leuis euehitur, terramque relinquit,
 Et tenuis Hierax tandem fugit altus in auras.
 At socij magno interea clamore requirunt
 Per nemus absentem dominum : volat arduus ille,
 Clamoresque haurit cupidus, fequiturque vocanteis,
 Signaque dat motis nequicquam pendulus alis.
 Mansit amor comitum, atque odium exitiale volucrum;
 Nunc etiam Amphipolim fupra, Macedumq. per agros
 Venantum iuuat, vſque memor, ſocia arte labores
 Alta tenens, facilemque capi dat ferre rapina
 Indigenis partem, partem ſibi vindicat ipſe.
 Sed iam deuexo properat nox humida celo,
 Singula dum accipitrum capti luſtramus amore.
 Conclamate citi erranteis in tecta volucreis,
 Conclamate; nocet noctis Falconibus vmbra.
 Iam, ni auris tinnit, videor ſub valle reducta
 Latratus audire canum; nemora alta repulſa
 Voce ſonant: vocat ecce ſuum Diana poëtam,
 Et ſecum inuitat vicini ad fluminis vndam
 Ponere membra ſolo, viridique quieſcere in herba.
 Mox ego collectis heic viribus (vltima quando
 Pars ſepti ſuperat non contemnenda laboris)
 Accipitrum accingar morbos, curasque ſalubreis
 Dicere, & aternis mandare in ſecula chartis.